

Egy hét Firenzében

Nyelvtanulás és világ körüli utazás egyetlen városban

A Covid időszaka számomra egy álom születésének kezdetét jelentette. Akkoriban, a bezártságban, kinyomtattam egy képet egy toszkán vidékről, és az íróasztalom fölé tettem. Ez a fotó lett az inspirációm, hogy elkezdjek olaszul tanulni. Szókártyák, tankönyvek, podcastok – autodidakta módon vágtam bele a tanulásba, és meglepett, milyen gyorsan haladok az olasz nyelvvel. Végül még egy nyelvvizsgát is sikerült letennem.

A toszkán táj iránti vonzalmam azonban nem csillapodott, sőt, egyre inkább erősödött bennem a vágy, hogy egyszer személyesen is felfedezhessem Olaszországnak ezt a csodálatos vidékét. Ez a vágy valósággá vált, amikor az Erasmus+ program keretében lehetőségem nyílt Firenzébe utazni.

„Dolce vita” kulturális és nyelvi kurzuson vehettem részt a Leonardo da Vinci nyelviskolában, hogy az olasz kultúrában való megmerítkezés által segíteni tudjam egy diákcsoport tavaszi kiutazásának előkészületeit egy Olaszországi középiskolába, majd olasz diákok fogadását intézményünkbe.

Firenze nemcsak nyelvi fejlődést hozott számomra, hanem egy különleges kulturális utazást is. Az iskola, ahová jártam, a világ minden tájáról fogadott diákokat. Így tanulótársaimnak köszönhetően egy hét alatt „beutazhattam” az egész világot. Japán, amerikai, francia, brazil, német, mexikói, kolumbiai, pakisztáni és belga diákokkal tanultam együtt, és közösen fedeztük fel Firenzét. A nyelvtanfolyam órái után minden délután izgalmas programok vártak ránk: kirándulás a festői Chianti borvidékre, látogatás egy papírfestő műhelybe, mozaikkészítő mesterek műhelyébe, illetve Firenze híres műemlékeihez.

Egy firenzei mozaikkészítő mester műhelyében

A szabadidőnkben is együtt maradtunk: sétáltunk a városban, kávéztunk, vacsoráztunk, és persze rengeteget beszélgettünk a különböző országok iskoláiról, diákokról, tanárokról, munkahelyekről, családokról, a hétköznapi élet nehézségeiről és szépségeiről.

Chianti bor és balzsamecet kóstoláson vehettünk részt a Verrazzano villában

Egyetemista csoporttársaimmal a fiatalok helyzetéről, jövőképükről is szót ejtettünk. Az olasz oktatási rendszerről megtudtam, hogy nagy hangsúlyt fektetnek a művészeti nevelésre és a kulturális örökség ápolására. Az oktatási program szerves részét képezik az olyan tevékenységek, amelyek lehetőséget adnak a diákoknak, hogy közelebb kerüljenek az olasz művészeti és történelmi hagyományokhoz. Ez különösen érdekes volt, hiszen Firenzében, a reneszánsz egyik legfontosabb városában hallhattam erről. Emellett az olasz iskolákban a közösségi szellem és a csoportmunkára épülő oktatási módszerek is kiemelt szerepet kapnak, ami jól tükrözi az olasz társadalom kollektív és családközpontú szemléletét. A palesztin diákok számára a történelem és a kulturális identitás megőrzése kulcsfontosságú elem az oktatásban, Japánban az oktatás rendkívül strukturált és nagy fegyelmet követel a diákoktól, akik nemcsak tudományos tárgyakat tanulnak, hanem a tisztelet és a közösségi felelősség is hangsúlyos része a tantervnek. Németországban az oktatási rendszer kiemelten támogatja a szakmai képzést. A duális képzési rendszer lehetővé teszi, hogy a tanulók gyakorlati tudásra tegyenek szert már a középiskola után, így könnyebben helyezkedhetnek el a munkaerőpiacon. Kolumbiában a különböző társadalmi rétegek közötti különbségek kihívásokat jelentenek az iskolákban, és Mexikóban is komoly erőfeszítéseket tesznek az esélyegyenlőség javítására.

Közös vacsora saját főztünkből: ravioli, tagliatelle bazsalikomos pestóval, tiramisú

Együtt a különböző nemzetiségű, más-más kontinensről érkező, eltérő életkorú és kultúrájú emberekkel megtapasztaltam, hogy mindannyian - a német kardiológustól, a japán zenészen keresztül, a palesztin diáklányig, vagy a francia krimiíróig - egyformán dadogva próbáltuk megértetni magunkat egymással, egyformán nevtünk a félreértéseken és egyformán örültünk, ha létrejött köztünk a kommunikáció és megtaláltuk a keresett szót, a megfelelő mondatot. Kifejezni magunkat, megérteni a másikat - ez az öröm is része a „dolce vita” életérzésnek, és a szeretet is, a másik ember elfogadása, a kultúrájának tiszteletben tartása, a világ sokszínűségének megismerése és befogadása. Mert az élet valóban szép, úgy, ahogy van, minden árnyalatával. „Sì, la vita è dolce.”

Toscanai táj szőlővel és olajbogyóval

Palazzo Vecchio, a Mediciek otthona

Különösen hálás vagyok azért, hogy részt vehettem ebben a kalandban, amely lehetőséget adott arra, hogy mind az öt érzékszervemmel magamba szívjam az olasz kultúrát. Az ízek kavalkádja – a Chianti borok és a frissen készített pasta –, a szemkápráztató látvány – a reneszánsz műemlékek és a rendezett szőlőtőkék végelethetetlen sorai –, az olasz zene, amely esténként a Ponte Vecchio környékén csendült fel, vagy éppen a rozmaring és a bazsalikom illata, amelyek az éttermekből és kertekből áradtak – mind-mind felejthetetlen élményekkel gazdagítottak.

Ez az egy hét Firenzében nemcsak az olasz nyelv és kultúra megértését mélyítette el bennem, hanem a világ sokszínűségét és szépségét is új perspektívába helyezte. Az Erasmus+ program számomra valóban életre szóló tapasztalat lett.

Jánosyné Bánszky Zsuzsanna